

Můry v hlavě? Ale ne, v uchu!!!!

Tak si představte, musel jsem ochutnat vždycky všechno abych pak dodatečně o tom mohl vyprávět a rozebírat to. Z civilního předhynčického času jsem taky jednu chvíli opravoval motocykly ČZ a zejména rád jsem se hrabal v motorech pro zlepšování jejich výkonů. K realizaci jsem neměl daleko protože byla nově otevřena obecní zámečnická dílnička uprostřed obce, kam měl možnost každý šikovnější občan vstoupit, už si ani nepamatuji asi to bylo zadara anebo za spotřebovanou el. energii náradí a osvětlení.

U toho osvětlení bych se rád zdržel trochu déle. Mimo stropních zářivek viselo nad ponkem starobylé svítidlo s porculánovým širmem, stínítkem, které mělo přes systém kladky hrušku naplněnou broky a stínítko se dalo nastavit tak aby byl pěkně podrobně osvětlen opravovaný předmět, jak se říká pod rukama.

Tak jsem si to seřídil tak aby do motoru bylo vidět a to byla právě výše polovina hlavy. Nebyl jsem oslněn, do motoru jsem viděl a najednou jako když někdo praští do kovadliny rána v hlavě....Když jsem se vzpamatoval tak jsem si uvědomil že to způsobila nějaká potvora a vlezla se před světlem ukrýt do mého ucha. Chvíli jsem se v uchu šťoural a pak mně napadlo popadnout motorku před dílnou a sjet pár set metrů po vsi k telefonu Meopty Hynčic. Tam jsem krátce vysvětlil jaké mám potíže a že potřebuji brnknout do nemocnice do Broumova na pohotovost. Bylo asi devět hodin večer takže ve špitále se už chystali k odpočinku když jsem vyrušil já, se svým oznámením že bych prosil o ošetření že mám to štěstí, zkrátka mám můru v hlavě, vypadá to slovně hezčí než v uchu. Reakce byla okamžitá! Když máte můru v hlavě tak předpokládáme, že to vzniklo od pár vypitých piv, tak dejte pokoj a dobrou noc a prásk s telefonem. No jo tak znovu špitál, dejte mi prosím pohotovost. Dobrý den já jsem Vás už volal s tou můrou v uchu! No a my jsme Vám řekli že si máte dát pokoj a jít se vyspat! No jo ale ono se s tím spát nedá dělá mi to na bubínku hrozne kravál. No tak řekněte nám číslo telefonu a jméno, ještě jednou si to ověříme ve Vaší továrně a zavoláme co máte dělat.

Zavolali za malou chvíli a řekli abych přijel do špitálu že už na mně budou čekat. A taky čekali už když jsem přijížděl bylo osvětleno půl nemocnice a zejména zářil operační sál chirurgie. Na vrátnici mně čekala sestra, odvedla na sál a tam byla další sestra a nejméně dva doktoři a zjistili že jsem normální, bez piva ale že mi asi opravdu něco překáží v uchu podle nakloněné hlavy a grimasy v obličeji! Tak mně uložili na stůl a začali zkoušet různé druhy zahnutých pinzet protože uvnitř ucha byla křídla která postupně otrhávali a můra vyváděla čím dál tím víc hrabáním nožiček což vydávalo ten hrozný kravál na bubínku. No nakonec někdo prohlásil, že by mi do ucha dal malého panáka, můra by se ožrala, usnula, pustila se a problém by byl vyřešen. Panák zrovna náhodou nebyl k dispozici a tak to spravil co já vím nabraný ricinový olej ve stříkačce, můra se zadusila co by dub, pustila se a byla vytažena.

Poděkoval jsem, světla na sále zhasla a já jsem se vrátil do Hynčic, domů a bylo tak pěkně ticho!

RoKa